

Hiç hikaye okumayan bir insanın hayal kuramayacağını söylemiş *büyük filozof*, aslında hikaye olarak işaretilenmemiş demeliymiş, çünkü yazıya dökülen her şey gerçekte azıcık da olsa hikayedir.

Evet, evet, bunu bugün buldum, ben de şu an bir hikaye yazmaktayım zira, filozofun gerçek filozof mu, yoksa başka bir şey mi olduğu konusunda çok farklı görüşler olmalı; halbuki kendisine isim uyduracak kadar bile geçmedi; öyle bir filozof yok kardeşim, hayır, asla olmadı.

Ama, ama, olmayan bir şeyden nasıl bahsedebiliriz değil mi *dostlarım*? (Bu yazıyı okumak suretiyle dost olabiliriz, ama sayfayı kapattığınızda dostluğumuz sona erer.) Böyle büyük bir filozofun, böyle büyük laflar etmesi gayet mümkün. Dahası, bir şeyin yokluğunu nasıl isbat edebiliriz? YOK deyince yok oluyor mu? Olmuyor. Hatta kalın kalın **YOK** yazıyoruz, yine de yok olmuyor, zira yok olduğundan bahsedebilmemiz için bir şeyin (en azından yokluğunun) var olması gerekir değil mi?

Mesela, şu an burada olmayan o kadar insan var ama falanca *yok* derken, o kişiyle ilgili bir şeylerin var olması gerekiyor.

Büyük Filozof bu konuda da, yokluğun varlığın ayrılmaz bir parçası olduğunu söylemişti. İsmi büyük harfle yazmaya başladığımız göre artık kendisiyle de dost olduğumuzu iddia edebiliriz. Dostum Büyük Filozof, bir gün sokakta bir kaplumbağa görür ve bunun yok olduğunu söyler, zira der ki, nasıl varlık yokluk içinde mevcutsa, yokluğun en şiddetli hali de varlığın içinde mevcuttur ve o sebeple *ahanda bu kaplumbağa yoktur*.

Yanında talebeleri var mıydı bilmiyoruz, bu hikayeyi bize aktaran kimse olmadığına göre, yanında kim-senin olup olmayışı bizi ilgilendirmiyor.

Ben aslında her zaman merak etmişimdir, hani romanlarda adamın kafasının içindekini de yazarlar; *Büyük Adam şöyle düşündü* derler, kendisinin böyle bir açıklaması olmadığına göre, nasıl biliyorlar da açıklıyorlar ne düşündüğünü? Adamla ilgili her şeyi biliyormuş gibi yapıyor romancılar, bu sebepten de pek yavan oluyor söyledikleri, zira insanı insan yapan –daha doğrusu şuurlu bir canlı yapan– ne düşündüğünü, ne yapacağını, duygularını kendimizi biliyormuş gibi bilemiyor oluşumuz. Ben bunu okuyan siz değerli okurumun ne düşündüğünü, hatta Büyük Filozofun ne düşündüğünü falan bilmiyorum. Halbuki Büyük Filozofa bir şeyler düşündürebilirdim, ama onu düşünüyormuş gibi yapan bir papağan yapmak daha eğlenceli olacaktır bu noktada.

Evet, Büyük Filozof bir papağan olmalı, ancak bu şekilde var olabilir.